

ט. ב.

פרוטוקול מס' 54/ב'

מישיבת הוועדה לחינוך ותרבות שהתקיימה ביום
ה', ט' באלול תשי"ג - 20.8.1963 בטעה 10.30.

משתתפים:

- א. רימלס - ממלא מקום היו"ר.
- ח. ברגר
- י. סמילנסקי
- א. מרי
- ר. צברי.

חברים:

- ס. ארנא
- ז. בן-יעקב
- א. ברמן
- א. כלפון
- ט. כפריח
- ק. כהנא
- ד. נצר
- ט. רוזנברג
- א. רזיאל-נאור
- ט. פרסיץ

סדר זמנים:

- י. רינס - הירועץ המטפטי.

סדר-היום:

- חוק ועד הלטרן לישראל (גמור).

=====

היו"ר א. רימלס:

פרתח את הישיבה.

סנים או טלוטה סעימים.

עלינו לעמוד עתה על ציטוה הטם והוספת

י. רינס:

אחמול הרחלם כאן להחליף את המלה "ועד"
 במלה "אקדמיה". יוצא אימרא, כי סם החוק
 יהיה: חוק האקדמיה ללטרן העברית לישראל. אינני חושב שזוהי הלטרן
 העברית רק לישראל אלא לכל העם. נשמעה גם דעה שאין להכניס מיד בטם
 החוק סם לועזי ולכתוב אקדמיה. אמנם הטם המקורי הוא: הוועד ללטרן
 העברית לישראל. אולם על-ידי-כך שנכתוב "אקדמיה", אין חסס לערבב
 את המוסד החדט במוסד הקודם.

היו"ר א. רימלט:
כדרך כלל המלה "אקדמיה" היא יותר מכרונת לתואר הסט ובתוספת מופיע שה המדינה. הדבר היה גם בצרפת וגם בגרמניה. למעשה אין זה מפריע לי שיהיה הסט בלי המלה "ישראל".

י. סמילנסקי:
כאשר אומרים "ישראל" אין הכוונה רק למדינה אלא גם לעם. אולם זהו הסט שאנטי האקדמיה עצמם הציעו. בסעתך הם ביקשו לשנות את הסט ל"אקדמיה". כאשר התעוררה שאלה זו החלטנו להשאיר את הדבר ולשאול אותם. הסט שהם הציעו הוא: האקדמיה ללטרון העברית לישראל.

היו"ר א. רימלט:
לדעתי מפריעים שני ה"למדים" של "ללטרון" ו"לישראל". אני מציע שנכתוב: חוק האקדמיה ללטרון העברית.

א. פרי:
האקדמיה נמצאת בישראל. למה מחייחסת המלה "לישראל" "ללטרון העברית" או "לישראל". אולם אני מוכן לקבל את הצעתו של חבר-הכנסת רימלט.

ה ח ל ט ה:

ניסוח סט החוק יהיה: חוק האקדמיה ללטרון העברית.

י. רינס:
לחבר-הכנסת סמילנסקי היו הרעיונות אם ברור שחבר המינויים הוא חד-פעמי. שאלתי מספר אנשים שאינם בחוד העניינים והם אמרו, כי הדבר ברור מעל לכל ספק. כתוב כאן בצורה החלטית שחבר המינויים ממנה את 15 החברים הראשונים "אשר 4 סחבריו יתמנו על-ידי הממשלה 5 - על-ידי ועד הלטרון העברית 2 - על-ידי ההסתדרות הציונית". לאחר מינוי 15 החברים הראשונים, כאמור, ימנה הוועד בעצמו את חבריו".

י. סמילנסקי:
אני הייתי מוסיף כאן: "והגרף הממנה יחדל מלהחקיקים".

היו"ר א. רימלט:
אפשר להוסיף: "15 החברים הראשונים של הוועד יתמנו לסת כך" ואז יהיה ברור, כי הם התמנו רק לסט 15 המינויים הראשונים.

ה ח ל ט ה:

לקבל את הצעתו של חבר-הכנסת רימלט ולכתוב בסעיף 4(ב): "15 החברים הראשונים של הוועד יתמנו לסת כך. . .".

י. רינס:
בסעיף 4(ג) כחוב: "15 החברים הראשונים" אני מוכן לכתוב כאן: "15 החברים המסמנים".

ה ח ל ט ה:

לקבל את הצעת מר רינס ולכתוב בסעיף 4 (ג): "15 החברים הממנים".

י. רינס:

בן זטסעו הרהורים אים אין ספק במיסקה ד' של סעיף 4 לצורך למנות לחבר הממניה אנשים מתוך עצמם. מתוך הכתוב אים מניעה למנות אנשים מתוך אלה. אולם אם **נכתוב** את הדברים במפורט, זה כאילו מזמין אותם.

אולם היר לי כאן ספקות. בסעיף 4(ד) כתוב: "חברי הרועד מתמניה לכל ימי חייהם, אך רטאי הרועד לראות מקורו של חבר כמקום שנחפנה. . .". החיעצתי וטאלתי את הדבר הוא ברור. אמרו לי כי הדברית נאמרו בצורה יפה וברורה, זייט להטאיר את מיסקה ד' כפי שהיא.

לאור הזהות של חברי האקדמיה בחוק זה עם אותם האנשים שהם צריכים להיות האקדמיה, שהם גם האקדמיה כתוב פה שהרועד הממניה צריך לדאוג שיהיה חמיר מחפרי מחאיים של חבריהם. אבל לא לכפות אליהם את המינויים בדרך של בית-המשפט, מסרה שפה לא כתוב: רטאי למנות, אלא כתוב: המנה.

היר"ר א. רימלס:

תמנה מטלא מקום זמני אשר הוא מטלא מקום כי מהחוק ברור, כי אין אורמאטיקה. אם יט דבר כזה, צריך לומר זאת במפורט.

י. רינס:

לכן אני מציע להוסיף בסעיף 4 פיסקה ה' ולכתוב: "חוקטו של הדיון באקדמיה לא ייפגע מחמת שנחפנה בה מקורו של חבר מחבריה, או מחמת פגם שחל בכחירחו". מטרה שאפטר לומר, כי בקרלו נחקבלו החלטות מסוימות; או נניח שיטנת 25% אנטי חוץ ומתברר שתוך כדי הקטנת מספר החברים יעלה אחרי אנטי החוץ - לכך צריכה לדאוג האקדמיה, שהדברית יהיו בסדר. מכל מקום הכוונה היא שיהיו 25% של אנטי חוץ ממספר האנשים הנמצאים באותו הרגע.

היר"ר א. רימלס:

אין זה אומר שלא יהיה רגע כזה שיסתנה היחס המספרי. כאשר מתפנה מקום - זהו מצב לא נורמאלי ריש להסדיר זאת. אולם השאלה היא, אם יתפנה מקום מתוך 20 חברי האקדמיה, או מתוך 23.

י. רינס:

עקב כל המגמית האלה אני מציע להוסיף סעיף זה. בן יעצר לי חברי היועצים כי בחקנרון נכניס פיסקה מחאיתה והיא: "הכללית שלמיהם יחמנו החברים היועצים לאקדמיה וחפקידיהם". המספר יטנו כבר בחוק.

ה ח ל ט ה:

לקבל את הצעות מר רינס: א) להכניס פיסקה ה' בסעיף 4. ב) להכניס פיסקה נרטפת לחקנרון.

היר"ר א. רימלס:

במידה שיטנן הסתייגויות אנקט למסור אותן, כדי שביום ב' נוכל להניח את החוק על טולחן הכנסת.

היטיבה ננעלה בטעה 10.55.